



Ήταν κάτι παραπάνω από αναμενόμενο ότι η επιλογή του συγκεκριμένου στόχου θα δώσει αρκετή τροφή για συκοφαντίες από την πλευρά της εξουσίας. Ήθελαν θύματα οι τρομοκράτες; Σκοπός τους η τρομοκράτηση της κοινωνίας; Και τι κατάφεραν, τι νόημα είχε όλο αυτό; Ποια ηθική και ποιες αξίες μπορεί να έχουν αυτοί οι άνθρωποι που για να χτυπήσουν ένα εμπορικό, να μάλιστα ένα εμπορικό! βάζουν σε κίνδυνο μικρά παιδιά;

Έτσι και αλλιώς εμείς ήμασταν πάντα από την άλλη πλευρά... και το ερώτημά μας είναι ποιες ξεφτισμένες αξίες και ποια παραπλανημένη ηθική ανέχονται την ύπαρξη εκτρωμάτων όπως το Mall; Ο στόχος φυσικά παρουσιάζεται σαν ένας οργανωμένος χώρος αναψυχής, ψώνια, βόλτες και ανάλατη διασκέδαση. Μία μικρή όαση στον σύγχρονο εφιάλτη. Είναι όμως πραγματικά αυτό;

Γιατί για εμάς πίσω από τις βιτρίνες που έσπασαν ξεδιπλώνεται μια διαφορετική ιστορία. Ένας οικονομικός κολοσσός που βολεύει διπλά την εξουσία και τον καπιταλισμό. Φέρνει χρήμα και ικανοποιεί την δίψα όλων αυτών των άπληστων μισάνθρωπων και από την άλλη βυθίζει στην απάθεια και την άγνοια με αντάλλαγμα λίγες στιγμές πλαστού συναίσθηματος, ψεύτικης ικανοποίησης και ολοκληρωτικού ελέγχου. Ένα καλοστημένο παραμύθι που εμποδίζει τους αδιάφορους που καταναλώνουν να κάνουν στον εαυτό τους την πολύ απλή ερώτηση: Η ταινία που βλέπω, το ποτό που πίνω, η μπλούζα που αγοράζω είναι όντως μια ακόμα αθώα και ξέγνοιαστη στιγμή της ημέρας μου;

Γιατί αν κάποιος ψάξει λίγο καλύτερα, θα βρει καλά κρυμμένα κομμάτια από ένα λίγο πιο αποκρουστικό παζλ, **ένα ψηφιδωτό αίματος, πόνου, εκμετάλλευσης και σφαγών ανθρώπων από έναν άλλο κόσμο, ενός “κατώτερου θεού”**. Γιατί αυτά είναι τα τέσσερα συστατικά της **πολυπόθητης ανάπτυξης, και της οικονομικής ευημερίας**. Αν λοιπόν κάποιος επιμένουν να βλέπουν φανταχτερές βιτρίνες, πιασάρικες ταινίες και να επιδίδονται σε χαλαρές κουβεντούλες με δροσερό καφέ τότε η ευαισθησία τους και η ειλικρίνεια τους φτάνει μέχρι εκεί που φτάνουν τα μάτια τους. Για εμάς το mall και το κάθε mall είναι τεράστιο νεκροταφείο ανθρώπων και αληθινών αξιών. Για αυτό και το χτυπήσαμε.

Παράλληλοι κόσμοι...

Η βία, η εκμετάλλευση και η λεηλασία ολόκληρων πληθυσμών στις “αναπτυσσόμενες χώρες” όπως προκλητικά αποκαλεί τα πιο σκληρά εκμεταλλευόμενα εδάφη η καπιταλιστική ελίτ, αποτελεί μια συνθήκη με την οποία ελάχιστοι φαίνεται να ενδιαφέρονται και ακόμα λιγότεροι να πράττουν ενάντια σε αυτή.

Την στιγμή που οι διευθυντές των πολυεθνικών εταιριών και οι νόμιμοι μαφιόζοι των ισχυρών οικονομικών λόμπι πλένουν τα χέρια τους με το αίμα των οικονομικών σκλάβων, μη κυβερνητικές οργανώσεις απενοχοποιούν την μαζική εξόντωση που διεξάγεται μέσα από φιλανθρωπικά προγράμματα και ανθρωπιστικές εκστρατείες.

Στα θεμέλια των εμπορικών κέντρων είναι θαμμένοι οι δολοφονημένοι από τον καπιταλισμό.

Εκατομμύρια εργαζόμενοι μεταξύ των οποίων και παιδιά δολοφονούνται κάθε χρόνο σε κάποιο “εργατικό ατύχημα”.

Εργάτες αυτοκτονούν κατά δεκάδες στα εργοστάσια όπως αυτά της Foxconn που παρασκευάζονται τα γκλαμουράτα προϊόντα της Apple.

Ζώα γδέρνονται ζωντανά για να γίνουν γούνες έπειτα από μια βασανιστική ζωή έγκλειστα σε κλουβιά ως προϊόντα.

Παιδιά λιμοκτονούν στον “τρίτο κόσμο” για να γίνουν φτηνά εργατικά χέρια που παράγουν τις πρώτες ύλες του επίπλαστου καταναλωτικού ευδαιμονισμού.

Άνθρωποι διαμελίζονται από θραύσματα βομβών και πολυβόλα στις πολεμικές επιχειρήσεις του Νατο που συμμετέχει και το ελληνικό κράτος.

Όλοι αυτοί έχουν μπαζωθεί από τόνους τσιμέντο και καλλωπιστεί από φωτεινές ρεκλάμες για να ξεχνιέσαι, **να αποπροσανατολίζεσαι...**

Τα εμπορικά κέντρα είναι βιομηχανίες παραγωγής ελεγχόμενων επιθυμιών και κάτεργα για τους μισθωτούς σκλάβους. Γι' αυτό έχουν χτιστεί σαν στρατόπεδα συγκέντρωσης, με κάμερες παρακολούθησης και ιδιωτικούς μπάτσους να σαρώνουν όλο το χώρο. Όλες οι συμπεριφορές υποχρεωτικά στρέφονται γύρω από την κατανάλωση. Σ' αυτή τη φυλακή οι δήθεν ελεύθεροι επισκέπτες συνηθίζουν και προσαρμόζονται στην εξουσία. **Τα εμπορικά κέντρα έχουν κεντρική θέση στην υποβολή της κουλτούρας του ελέγχου. Η επίθεσή μας στο Mall είναι και ένα πλήγμα στην κυριαρχία της νόρμας, ένα πλήγμα στην αστυνομική εποπτεία και στις απαγορεύσεις, αποδεικνύοντας ότι η αποφασιστικότητα και η επινοητικότητα των επαναστατημένων ανθρώπων είναι ισχυρότερη από τα συστήματα ελέγχου.**



Το Mall, το μεγαλύτερο εμπορικό κέντρο στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, χτίστηκε ως ολυμπιακό έργο σε έκταση που παραχωρήθηκε από το κράτος ως αντάλλαγμα στην 15ήμερη στέγαση δημοσιογράφων για τους ολυμπιακούς που παρεμπιπτόντως δεν έγινε ποτέ καθώς το έργο δεν είχε ολοκληρωθεί. Ο τρόπος που διαπλέκονται οι υπόγειες γέφυρες που οδηγούν στο πάρκινγκ του με τις γραμμές του ηλεκτρικού και του προαστιακού σιδηρόδρομου και τους οδικούς άξονες που οδηγούν σκοπίμως σε αυτό, μάλλον συμβολίζει το πως διαπλέκονται και οι οικονομικές με τις πολιτικές και δικαστικές εξουσίες. Αποτελεί έργο της εταιρίας Lamda Development που ανήκει στην οικονομική αυτοκρατορία Λάτση, που πλούτισε κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.



Η στιγμή της επίθεσης...

Η στοχοθεσία που επιλέξαμε είχε μία ιδιαιτερότητα. Πρόκειται για ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο μέσα στο οποίο κινείται πάρα πολύς κόσμος ο οποίος σε καμία περίπτωση – και σ’ αυτό είμαστε ξεκάθαροι- δεν αποτελεί στόχο μας. **Δε θέλαμε σε καμία περίπτωση να πάθει το παραμικρό κάποιος διερχόμενος τυχαίος άνθρωπος.** Λογικές παράπλευρων απωλειών ή αντιλήψεις περί καθαγιασμού του σκοπού, εκφράζουν τον τρόπο σκέψης και δράσης των κρατών και των εξουσιών, όχι των αναρχικών. Τις συκοφαντικές κατηγορίες τις επιστρέφουμε στους κρατικούς διαχειριστές και τη δημοσιογραφική μαφία, παρόλο που η βία τους κάθε άλλο παρά τυφλή είναι, αντίθετα είναι τόσο μαζική που καμία στατιστική ποτέ δεν θα μπορέσει να την ορίσει.

Οι σύντροφοι που συμμετείχαν στην επιχείρηση, τοποθέτησαν τον εκρηκτικό μηχανισμό μέσα στο ντουλαπάκι ενός διαφημιστικού περιπτέρου εξασφαλίζοντας έτσι ότι δεν θα πειραχτεί από κάποιον κατά λάθος. Οι βλακείες περί τοποθέτησης του μηχανισμού σε κάδο ή σε περίοπτη θέση είναι κομμάτι της κρατικής προπαγάνδας.

Δώσαμε υπεραρκετό χρόνο για την εκκένωσή του εξασφαλίζοντας την ακεραιότητα οποιουδήποτε τύχαινε να βρεθεί εντός του. Επίσης η μέρα και η ώρα που επιλέξαμε (πρωί Κυριακής) ήταν η κατάλληλη διότι λόγω της μικρής προσέλευσης κόσμου (κλειστά μαγαζιά - αρκετή ώρα πριν ξεκινήσουν οι προβολές) η εκκένωση θα ήταν σίγουρη όπως και έγινε. **Είναι πάγια αρχή μας να μη θέσουμε σε οποιοδήποτε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές τυχαίων ανθρώπων έστω και αν αυτό σημαίνει έκπτωση των μέτρων της δικής μας ασφάλειας.**

Τα προειδοποιητικά τηλεφωνήματα έγιναν ταυτόχρονα με την τοποθέτηση, από άλλον σύντροφο με τον οποίο ήταν σε ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας οι σύντροφοι που έκαναν την τοποθέτηση. Την στιγμή που ειδοποιήθηκε η αστυνομία οι σύντροφοι που έκαναν την τοποθέτηση παρέμεναν ακόμα εκεί, ώστε να μην αφήσουμε ούτε λεπτό εκτεθειμένο τον εκρηκτικό μηχανισμό. Στη συγκεκριμένη περίπτωση πάρθηκαν 4 προειδοποιητικά τηλεφωνήματα: στην υπηρεσία ασφαλείας του Mall και στα M.M.E, zougla.gr, ελευθεροτυπία, και εφημερίδα Ποντίκι του οποίου ο υπάλληλος το αντιμετώπισε ως φάρσα, αποδεικνύοντας πως αυτή η ανεύθυνη στάση θα μπορούσε -αν εμείς δεν ήμασταν προνοητικοί- να κοστίσει ανθρώπινες ζωές.

Όλα αυτά καταγράφονται παρότι εκθέτουν τα επιχειρησιακά σκεπτικά μας στους μηχανισμούς καταστολής για δύο βασικούς λόγους. Ο ένας είναι ότι πρέπει να απαντήσουμε στα αισχρά ψέμματα των δημοσιογράφων. Ο άλλος και σημαντικότερος όμως, είναι ότι **η ενέργεια αυτή αποτελεί και ένα πρόταγμα, ένα παράδειγμα. Το να προβούν κάποιои σύντροφοι στο μέλλον σε αντίστοιχη ενέργεια χωρίς να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης (διαφορετικά σε κάθε περίπτωση) θα ήταν εκτός από δική τους εγκληματική αμέλεια και δική μας ευθύνη.**

Εκτός βέβαια από την άθλια προπαγάνδα περί τυφλής τρομοκρατίας, στο προσκήνιο ήρθε ξανά η καραμελίτσα του αποπροσανατολισμού. Για να τελειώνουμε λοιπόν με αυτό το ζήτημα ο “αποπροσανατολισμός” είναι ο ένας από τους δύο μας στόχους. Είναι αυτονόητο το ότι θέλουμε να στρέψουμε την προσοχή μακριά από την λίστα Λαγκάρντ και το κάθε σκάνδαλο γιατί όλα αυτά αποτελούν ένα μικροσκοπικό δείγμα της σαπίλας των διαχειριστών του κόσμου μας. Δεν συμμετέχουμε σε θεσμικά παιχνίδια διαφθοράς και διαπλοκής. Ούτε φυσικά θα επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να γίνουμε θύματα των δικών τους μηχανών μαζικού αποπροσανατολισμού, όπως η ανεμελιά της βόλτας στα μαγαζιά και τις καφετέριες του κωλοεμπορικού. Ο δεύτερος στόχος είναι **να επαναπροσανατολίσουμε την σκέψη εκεί που εμείς πιστεύουμε ότι αποκτά νόημα. Στον δρόμο για την ολοκληρωτική ρήξη με κάθε εξουσία.**

Ο καταναλωτισμός

Η κυρίαρχη συνθήκη του μαζικοποιημένου πολιτισμού που γεννά συνεχώς ανάγκες στους φυλακισμένους του, τους σπρώχνει ολοένα και περισσότερο μέσω της διαφήμισης, στα ταμεία μαγαζιών και υπηρεσιών με στόχο αφ' ενός τη κίνηση της αγοράς, και αφ' ετέρου την αποβλάκωση και τον εγκλωβισμό σε ένα σχήμα δουλειάς-κατανάλωσης-δουλειάς. Ο καπιταλισμός ταΐζει με υλικά παυσίπονα τους φυλακισμένους του με σκοπό να γιατρέψει τη πνευματική, την ψυχική φτώχεια τους.

Το γεγονός ότι τα εμπορικά κέντρα γεμίζουν από κόσμο μόνο θλίψη μπορεί να μας προσφέρει.

Πλήθος ανθρώπων χαρίζει στον εαυτό του μια βόλτα σ' ένα εμπορικό κέντρο, μια απόδραση απ' τη βδομάδα της δουλειάς για τον κόσμο των εμπορευμάτων. Με τις ελπίδες να ξεθωριάζουν πάνω στις ταμπέλες των τιμών.

Μπροστά απ' τις βιτρίνες τα βλέμματα ονειρεύονται αγορές, περισσότερα λεφτά και εν τέλει μελαγχολούν που δε μπορούν να αγοράσουν. Τα αντικαταθλιπτικά χάπια και οι βουτιές απ' τις ταράτσες δυστυχισμένων ανθρώπων δεν είναι θέμα στις ειδήσεις ή “ευαίσθητες” κοινωνιολογικές αναλύσεις. Είναι τα αποτελέσματα ενός εθισμένου κόσμου που όταν δεν έχει λεφτά για τη δόση του, αυτοκτονεί.

Τα εμπορικά κέντρα είναι σύμβολα των καπιταλιστικών κοινωνιών, οι ναοί της κατανάλωσης, κέντρα εκμετάλλευσης και υποταγής. Οι χιλιάδες που διασκεδάζουν, καταναλώνουν, συχνάζουν σε αυτά αδιαφορούν παγερά για τα “ματωμένα” προϊόντα που αγοράζουν από τα ράφια της παιδικής καταπίεσης. Αρνούνται να ακούσουν τις “τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις” των όπλων της αστυνομίας, τις μηχανές των εργοστασίων που λιώνουν τους ανθρώπους κυριολεκτικά και ψυχικά στα κολαστήρια της σύγχρονης δουλειάς. **Ζούνε μέσα στην γυάλα της εξατομίκευσης.**

Η διάχυση του καταναλωτισμού τις προηγούμενες δεκαετίες κράτησε μια μεγάλη μάζα εκμεταλλευομένων παθητική. Το μικροαστικό όνειρο σε συνδυασμό με την αδιάλειπτη κρατική τρομοκρατία έφερε την κοινωνική αποσύνθεση. Το καρότο και το μαστίγιο. Μέσα στην δηλητηριώδη ομίχλη της επικαλούμενης κοινωνικής ειρήνης προετοιμάστηκε το απεριόριστο ξεζούμισμα των εργαζόμενων, η εξόντωση των πιο φτωχών, η λεηλασία κάθε ανεκμετάλλευτου φυσικού τόπου, η γενίκευση της ωμής καταστολής, η πιο αισχρή προπαγάνδα που έχει υπάρξει μέχρι σήμερα.

Από το '90 οι ντόπιοι και οι δυτικοευρωπαίοι σαπιοκοιλιάδες πλούτισαν από την εκμετάλλευση των μεταναστών σε συνθήκες τρομοκρατίας. Από τους βομβαρδισμούς, στο ξερίζωμα. Από την λιμοκτονία, στη δουλεία. Από τους λοιμούς, στις φασιστικές εκκαθαρίσεις. Τα κάθε είδους αφεντικά οπλίζουν τα τσογλανάκια που σφάζουν τους πιο αδύναμους. Οι δημοκράτες της κυβέρνησης οργανώνουν τον ρατσιστικό έλεγχο. Οι αυλοκόλακες που ανησυχούν για την απώλεια επενδύσεων μετά τις πρόσφατες αντικαθεστωτικές επιθετικές δράσεις, έχουν συνηθίσει να ξερογλείφουν ματωμένα μαχαίρια σαν αυτό που σκότωσε τον Σαχτζάτ Λουκμάν.

Στον καταναλωτικό παράδεισο οι πιο βασανισμένοι περισσεύουν. Είναι μη παραγωγικοί και φθείρουν την υποκριτική πίστη στο αστικό όνειρο. Για να διατηρηθεί η βιτρίνα της αγοράς και να μεταφερθεί ο φόβος της τιμωρίας μέσα σε κάθε διαμέρισμα της μητρόπολης ενοχοποιούνται εκείνοι που με την ύπαρξή τους προκαλούν αποστροφή στα συντηρητικά ένστικτα. Με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις εικόνες από οροθετικές γυναίκες που παρουσιάστηκαν ως εστίες μόλυνσης των ανυποψίαστων και φιλήσυχων νοικοκυραίων που έκαναν το λάθος να κλέψουν μερικές στιγμές ηδονής εκμεταλλευόμενοι την αδυναμία. Εκκίνηση για ένα σύγχρονο απαρτχάιντ απέναντι στο κοινωνικό περιθώριο. **Οι ιερείς της οικονομίας θέλουν να αισθανόμαστε ένοχοι για την καταπίεσή μας, να πατάμε επί πτωμάτων για να παραμείνουμε μέσα στο παιχνίδι της αγοράς και να αυτοκτονούμε όταν είμαστε άχρηστοι για τον κόσμο τους.**

Και είναι εδώ που γεννιούνται ένστικτα επιβίωσης διαποτισμένα με πατριωτικά δηλητήρια να κραυγάζουν για τους πολλούς μετανάστες που κλείνουν τις δουλειές. **Στο κοινωνικό κολοσσαίο οι σκλάβοι μονομαχούν μεταξύ τους μέχρι τέλους.**



Ο κόσμος της αντίστασης και της εξέγερσης

Η ιστορία όμως δεν τελειώνει στον παγωμένο χρόνο των εμπορικών κέντρων. Η συσσωρευμένη κρατική βία επιστρέφει κάθε τόσο στον αποστολέα της. Συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, εμπρησμοί σε επιλεγμένους στόχους της κυριαρχίας, αυθόρμητες επιθέσεις σε πολιτικούς, αποκλεισμοί και καταλήψεις, ένοπλες ενέργειες. Μετά την εξέγερση του '08 οι εστίες αντίστασης πολλαπλασιάστηκαν. Τα αφεντικά φοβούνται τις αντιθεσμικές ρωγμές. Και φοβούνται πιο πολύ την αλληλεγγύη μας και την οργανωμένη αντεπίθεση μας. Ξερνούν έναν οχετό τρομολαγνείας για να διαχύσουν τους δικούς τους φόβους στην κοινωνία. Χαρακτηρίζουν τρομοκρατική κάθε πράξη που αντιτάσσεται στους νόμους τους, από μια βομβιστική επίθεση μέχρι μια απεργία, για να δικαιολογήσουν την επιστράτευση των δικών τους τρομοκρατικών μεθόδων. Ένας ψυχολογικός πόλεμος υποστηρικτικός στις στρατιές των αστυνομικών σκυλιών που σαρώνουν τους δρόμους. Στόχος τους η εμπέδωση ενός καθεστώτος φόβου στα κομμάτια της κοινωνίας που βιώνουν την εξαθλίωση και την υποτίμηση της ζωής τους και κατατάσσονται στην λίστα των πιθανών υπόπτων σε μια εξεγερσιακή συνθήκη.

Ακούμε τις δακρύβρεχτες εκκλήσεις για ομαλότητα και βλέπουμε στρατό κατοχής και πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, στρατό κατοχής μέσα στα πανεπιστήμια, στρατό κατοχής στα Εξάρχεια, στρατό κατοχής στη Χαλκιδική για τους εργολάβους της βιομηχανίας χρυσού. Χτυπάνε τις γειτονιές των μεταναστών και της εξέγερσης; Θέλουν λεηλατημένους τόπους; Χτυπάμε τους μηχανισμούς τους. Και δυναμώνουμε όλους τους αγώνες ενάντια στην εξουσία.

Εδώ και καιρό η κυβέρνηση είχε προαναγγείλει τη γενική εισβολή των κατοχικών ταγμάτων στους κατηλειμμένους αυτοοργανωμένους χώρους, που επιχειρήθηκε μέσα στις γιορτές. Απώτερος σκοπός αυτής της στρατηγικής είναι η διάλυση των συλλογικοτήτων αντίστασης. Ονειρεύονται την απομόνωση των αναρχικών, για να εξαφανίσουν την προοπτική μιας ανατρεπτικής συνάντησης όλων των καταπιεσμένων απελευθερωτικών διαθέσεων. **Επιδιώκουν την απομόνωση κάθε ανθρώπου που εξεγείρεται, για να κλιμακώσουν την εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και τον έλεγχο.**

Σήμερα επιτίθενται στις καταλήψεις επειδή αποτελούν παραδείγματα επανάκτησης των αναγκαίων μέσων για την αυτονόμησή μας από την κυριαρχία. Καταστρέφοντας τις αυτοοργανωμένες κοινωνικές υποδομές, που δοκιμάζουν άμεσα στο παρόν την δυνατότητα συλλογικοποίησης της ζωής ενάντια στον κόσμο της εξουσίας, θωρακίζουν το καθεστώς της εξαθλίωσης. Η ουσία της επίθεσης στις καταλήψεις είναι η καταδίκη των φτωχών στη ζητιανιά. Είναι η εξουδετέρωση του οράματος της ελευθερίας και της αλληλεγγύης. Το προσκύνημα στους «φιλόανθρωπους» άρχοντες.

Θα μπορούσαμε να μην υπερασπιστούμε με όλους τους τρόπους πάλης το αντιστασιακό έδαφος που βρίσκεται στο στόχαστρο του κράτους; Όχι. Γιατί αν αφήσουμε τις καταλήψεις, μετά θα χτυπηθούν όλες οι εστίες αυτοοργάνωσης και μετά η κάθε πολιτική ομάδα και τελικά θα καταδιώκεται ο κάθε σύντροφος, μέχρι να εξοντωθεί κάθε επαναστατική παρουσία. Το κράτος σχεδιάζει για όλους όσους αγωνίζονται ότι εφαρμόζει μέχρι τώρα για να αδρανοποιήσει τους διωκόμενους αντάρτες.

Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι είμαστε οι αυτόκλητοι υπερασπιστές των καταλήψεων, ή ότι οι καταλήψεις δεν καταφέρνουν να σταθούν μόνες τους, αντίθετα το παράδειγμα της ανακατάληψης της βίλας Αμαλίας δείχνει ακριβώς το αντίθετο. Όμως η κατασταλτική επίθεση είναι ολομέτωπη, δεν αφορά μόνο τις καταλήψεις και όσο πιο πολύμορφες και πιο δυναμικές είναι οι δράσεις μας, τόσο το καλύτερο.



Μέσα στο σύγχρονο σφαγείο του καπιταλισμού η υπομονή είναι πολυτέλεια. Θα ήταν ύβρις προς τη ζωή αν αναβάλαμε την όξυνση της σύγκρουσης με την εξουσία. Βιώνουμε ήδη τη νύχτα των κρυστάλλων. Η ώρα των κρίσιμων αποφάσεων είναι τώρα. Να καταστρέψουμε τον κόσμο της εξουσίας πριν μας παρασύρει στη σήψη του. Να προετοιμαστούμε για την επανάσταση από σήμερα.



Η άμυνα του κράτους ως καταστολή και ως προπαγάνδα...

Οι “στρατηγοί” του ελέγχου νόμιζαν ότι έχουν δυο συνθήκες με το μέρος τους. Στηρίχτηκαν στην αδρανοποίηση ενός μεγάλου μέρους των ανθρώπων που κατέβαιναν στους δρόμους τα προηγούμενα χρόνια, όταν “τσίμπησαν” στην παγίδα των εκλογών, βουλευόμενοι στην ανάθεση της ζωής τους στα κόμματα. Η αναμονή μιας αριστερής κυβέρνησης και η απογοήτευση από την επικράτηση των μνημονιακών μέσα στο θεσμικό παιχνίδι αποδυνάμωσε τις κοινωνικές αντιστάσεις. Αλλά το πραγματικό παιχνίδι δεν τελειώνει τόσο εύκολα. Η επίθεση του κράτους έβγαλε στο δρόμο χιλιάδες αλληλέγγυους. Η πιθανότητα της γενικής απεργίας επανέρχεται ισχυρότερη κι από πριν.

Ακόμα, οι “στρατηγοί” στηρίχτηκαν στο γεγονός ότι την προηγούμενη τριετία κατάφεραν κάποια πλήγματα στις ένοπλες οργανώσεις που ενεργούσαν εκείνη την περίοδο. Φαντάστηκαν ότι μια επιχείρηση εκδίωξης των αναρχικών θα είχε μικρό κόστος. Γιατί δεν μπορούν να φανταστούν ένα ενεργητικό έξω από ιεραρχικές εξαρτήσεις. Μιλάνε για “διευθυντήρια του ένοπλου αγώνα”. Το αντάρτικο όμως μπορεί να ξεπηδήσει κάθε στιγμή γιατί οργανώνεται σε κάθε επαναστατημένη καρδιά.

Δεν παίζουμε σε στημένα πολιτικά παιχνίδια, ούτε θα μπούμε στην διαδικασία να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε ελέφαντες, ότι μας υποκινούν εξωγήινοι, μυστικές υπηρεσίες, ο ΣΥΡΙΖΑ. Όποιος συνεχίζει να βλέπει πράκτορες και κυβερνητικούς είναι θύμα της κρατικής προπαγάνδας και κοντόφθαλμος που αδυνατεί να αντιληφθεί ότι υπάρχουν άνθρωποι που απέναντι στο καθεστώς του φόβου και της υποταγής δεν θα υποκύψουν αλλά θα απαντήσουν και θα επιτεθούν με όλα τα μέσα. Όλα τα άλλα είναι κούφια λόγια.

Είμαστε αναρχικοί, αντικρατιστές, και εχθροί της δημοκρατίας. Και αν η δράση μας καταδικάζεται από το πολιτικό σύστημα εμείς έχουμε από καιρό καταδικάσει το πολιτικό σύστημα στην καταστροφή του.

Θα βουλώσουμε το στόμα της κάθε ανεμοδούρας της καθεστωτικής αριστεράς και λοιπών συνωμοσιολόγων που μιλάνε περί παρακράτους και μυστικών υπηρεσιών προσβάλλοντας έτσι την μνήμη συντρόφων που έπεσαν μαχόμενοι όπως ο **Λάμπρος Φούντας μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, ο Χρήστος Κασσίμης μέλος του ΕΛΑ, ο Χρήστος Τσουτσουβής μέλος της Αντικρατικής Πάλης** και πολλοί άλλοι αγωνιστές του ένοπλου αντικρατικού αγώνα. Ας υπενθυμίσουμε επίσης πως αυτή τη στιγμή βρίσκονται αιχμάλωτοι ή καταζητούμενοι του κράτους σύντροφοι που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους σε επαναστατικές οργανώσεις (17N, Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, Επαναστατικός Αγώνας) και πως όλες οι επιθέσεις που πραγματοποιούνται από αντάρτικες ομάδες αναλαμβάνονται με κείμενα. Οι πραγματικές παρακρατικές επιθέσεις όπως αυτές στην Ιταλία των περασμένων δεκαετιών πλήττουν σκόπιμα αθώους ώστε να αποτελέσουν σημείο συκοφαντίας και διαστρέβλωσης των επαναστατικών στοχεύσεων.



Οργάνωση και εξέγερση με κάθε μέσο και μορφή...

Το τελευταίο χρονικό διάστημα, τις δράσεις που ακολούθησαν τις κρατικές επιθέσεις σε αυτοοργανωμένους χώρους και εγχειρήματα, επανέρχεται στην επιφάνεια ένας διαχωρισμός που παράγει η ίδια η εξουσία. **Ένας πλαστός διαχωρισμός που επιχειρεί να κατακερματίσει την αντιεξουσιαστική ενότητα με βάση τα μέσα του αγώνα.** Μοιράζονται ρόλοι και ειδικεύσεις, γεννιούνται απομονώσεις και εσωτερικές διαμάχες, δίπολα νόμιμου – παράνομου

Ερωτήματα και διλήμματα μπρος στα οποία έχουν βρεθεί σύντροφοι στις περισσότερες φάσεις του παρελθόντος. Λες και πρόκειται για ένα σταυροδρόμι μπρος στο οποίο στέκεσαι, χωρίζεις με τους συντρόφους σου και επιλέγεις το μονοπάτι σου.

Καταλαβαίνουμε προφανώς ότι η επιλογή του αγώνα με κείνο η το άλλο μέσο δεν αποτελεί μόνο μια επιλογή στρατηγικού χαρακτήρα – τι είναι για παράδειγμα πιο πρόσφορο ανάλογα τις επικρατούσες συνθήκες- άλλα συνιστά σίγουρα και μια επιλογή στη βάση της επιθυμίας και της ατομικής ικανοποίησης.

Δεν επιζητούμε μια σταλινική μονολιθικότητα που παραπέμπει σε “κομμουνιστικά” κόμματα, ούτε θέλουμε να κάνουμε γλωσσολογικές αλλοιώσεις ώστε να υπάρξει μια ενότητα που μόνο αληθινή δεν θα είναι. Αντ' αυτού πιστεύουμε πως πρέπει να υπάρχει σεβασμός στις διαφορετικές απόψεις και προσεγγίσεις- που είναι τόσες όσες και οι φορείς τους- στο εσωτερικό μας με σκοπό την ενότητα στη δράση της καταστροφής του κράτους. **Ο πλουραλισμός θεωρήσεων μέσα στην αναρχική κοινότητα μόνο επιζήμιος δεν είναι.** Η μια θεώρηση συμπληρώνει την άλλη, άλλες επιβεβαιώνονται απ' τα γεγονότα και άλλες μένουν στη λήθη της ιστορίας με έναν διάλογο να παράγει συμπεράσματα γονιμοποιώντας επικίνδυνες ιδέες.

Η λογική που θέλει επιζήμιες ή προβοκατόρικες τις αντάρτικες ενέργειες για το κίνημα, είναι όχι αποτέλεσμα σκέψης αλλά εμπέδωσης του φόβου απ' την κρατική καταστολή. Στην πραγματικότητα το κράτος εξαπολύει άμεσα αντίποινα εκεί που μπορεί μετά από βίαιες ενέργειες ώστε να δημιουργήσει μια ψυχολογική αντίδραση φόβου που θα διχάσει και θα εκφοβίσει τους εξεγερμένους. Όμως αυτή ακριβώς η αντίδραση του κράτους προδίδει την ανάγκη του να χτυπήσει τις δυναμικές μορφές αγώνα. Είτε είναι μια βίαιη διαδήλωση, μια κατάληψη, ή ένα αντάρτικο χτύπημα.

Και αντίστοιχα παρά τις βραχυπρόθεσμες αρνητικές συνέπειες μιας αντάρτικης επίθεσης, μακροπρόθεσμα είναι φόβητρο για την καταστολή. **Είναι η προοπτική της ενδυνάμωσης και της διάχυσής τους που φοβίζει την εξουσία καθώς δεν είναι ανίκητη όπως υπονοούν οι προβοκατορολογικές αντιλήψεις, αλλά αποτελείται από ανθρώπους ευάλωτους με όνομα και διεύθυνση, που όσους μπράβους και μπάτσους να προσλάβουν, θα αποτελούν μόνιμο στόχο των αναρχικών ανταρτών.**

Θέλουμε να τρομοκρατήσουμε; Ναι. Ποιούς όμως; Οι αντάρτικες επιθέσεις έχουν σκοπό την μεταφορά του τρόμου στο στρατόπεδο των κρατούντων. Μια ελάχιστη ανταπόδοση της βίας που ασκείται καθημερινά με χίλιους τρόπους. Μια ελάχιστη ανταπόδοση της τρομοκρατίας που ασκούν οι δήμιοι των ζώων μας. Ένα ηχηρό μήνυμα για να ταρακουνήσει τα θεμέλια του συμπαγούς εξουσιαστικού οικοδομήματος αναζητώντας συνεργούς. Μήνυμα για όλους τους αξιοπρεπείς ανθρώπους που σε πείσμα των καιρών αγωνίζονται ενάντια στην εξουσία. **Σε αυτούς που ανέχονται ακόμα την καταπίεση αλλά σιγά σιγά προετοιμάζονται για τις δικές τους ατομικές επαναστάσεις. Σε κάθε ένα και κάθε μια που αρχίζει δειλά να βουλώνει τ' αυτιά του στις σειρήνες της αλλοτρίωσης και έρχεται σε επαφή με τον κόσμο της αντίστασης ενάντια στην εξουσία.**

Για να μην παρεξηγηθούμε, **είμαστε ανοιχτοί σε οποιαδήποτε κριτική** καθώς την θεωρούμε ένα εργαλείο διαλεκτικής και εξέλιξης μεταξύ των επαναστατών. Αυτό βέβαια όταν η κριτική αυτή δεν προέρχεται από μία λαϊκίστικη σκοπιά που αποσκοπεί στο να καλοπιάνει την “κοινωνία” καθώς το μόνο αποτέλεσμα μιας τέτοιας στρατηγικής είναι η δημιουργία γραφικών οπαδών και ψεύτικων εντυπώσεων. Πιστεύουμε ότι πάντα πρέπει να εμβαθύνουμε και να εμπλουτίζουμε τα νοήματα του λόγου και της δράσης μας για να αναδεικνύουμε κάθε παγίδα του εξουσιαστικού συμπλέγματος και να μην αφήνουμε στο απυρόβλητο καμία μηχανή του μόνο και μόνο εξαιτίας συγκυριών.

Να ανταλλάξουμε ιδέες και τεχνογνωσίες, να οπλιστούμε με Καλάσνικοφ και σφαίρες, να επανοικειοποιηθούμε το Δρόμο και τις γειτονιές, να ληστέψουμε το χρήμα και να καταλάβουμε τα κτίρια.

Πρόταγμα μας η ολομέτωπη σύγκρουση με την εξουσία μαζί με την ταυτόχρονη ανάπτυξη αυτοοργανωμένων υποδομών.

Γιατί αυτές οι μορφές οργάνωσης που προασπίζουμε και προτάσσουμε είναι ο τρόπος μας να ζήσουμε μια μικρή γεύση της αναρχίας στο σήμερα, είναι η δυνατότητά μας να πειραματιστούμε με ανεξούσιες σχέσεις, να απαντήσουμε στις ατομικές και συλλογικές μας ανάγκες και επιθυμίες έξω απ' την εξάρτηση που έχει επιβάλλει ο αστικός πολιτισμός στους υπηκόους του.

Είναι το όχημά μας να πολεμήσουμε την διάχυτη βία της εξουσίας τόσο στις ζωές μας, όσο και στο κοινωνικό και πολιτικό πεδίο. Γιατί πρέπει να διεισδύσουμε και στα δικά τους πεδία για να τους χτυπήσουμε, και στο πολιτικό και στο τεχνολογικό και στο στρατιωτικό.

Και είναι το πραγματικό ορμητήριο -η αναρχική οργάνωση, κι όχι τα πρόσκαιρα υλικά μέσα που χρησιμοποιούμε- για την επίθεση εναντίον του κράτους, του κεφαλαίου, του πολιτισμού της μόλυνσης και της εξημέρωσης.



Σε αυτόν τον συνεχή αγώνα έχουμε συντρόφους που λείπουν από κοντά μας πληρώνοντας το κόστος του να “στρατευθούν” ολόψυχα στον αγώνα.

Θέλουμε λοιπόν να στείλουμε την αλληλεγγύη μας στον αναρχικό Μάρκο Κάμενιτς που διεξάγει συμβολική απεργία πείνας στα μπουντρούμια των ελβετικών φυλακών που βρίσκεται αιχμάλωτος εδώ και 21 χρόνια καθώς και στον Γκάμπριελ Πόμπο Ντα Σίλβα στην Γερμανία και την Ελίζα ντι Μπερνάρντο στην Ιταλία που συμμετέχουν και αυτοί ως αλληλέγγυοι απαιτώντας την άμεση απελευθέρωση του. Η δράση μας συμπίπτει με το κάλεσμα δράσης και αλληλεγγύης για την απελευθέρωση του συντρόφου, εμείς από την πλευρά μας στεκόμαστε δίπλα στον αμετανόητο αγώνα του.

Κάθε πράξη μας Άμεσης δράσης είναι και μια ενέργεια αλληλεγγύης

- Στον αιχμάλωτο αναρχικό Μπάμπη Τσιλιανίδη που καταδικάστηκε πρόσφατα σε 10 χρόνια για την ληστεία στο Αχέπα από την δικαστική μαφία με μοναδικό στοιχείο το DNA του σε ένα μαντήλι, δείχνοντας την εκδικητικότητα του κράτους απέναντι στις δυναμικές δράσεις που αναπτύχθηκαν το τελευταίο χρονικό διάστημα.
- Στους αμετανόητους αντάρτες της 17N όπως ο Δημήτρης Κουφοντίνας και ο Σάββας Ξηρός.
- Στον αναρχικό Θεόφιλο Μαυρόπουλο που αιχμαλωτίστηκε μετά από ένοπλη συμπλοκή με μπάτσους στην Πεύκη, δίνοντας τη δυνατότητα στο σύντροφο που ήταν μαζί του να διαφύγει.
- Στα φυλακισμένα μέλη της επαναστατικής οργάνωσης Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, Όλγα Οικονομίδου, Γιώργο Νικολόπουλο, Μιχάλη Νικολόπουλο, Γεράσιμο Τσάκαλο, Χρήστο Τσάκαλο, Δαμιανό Μπολάνο, Γιώργο Πολύδωρο, Χάρη Χατζημιχελάκη και Παναγιώτη Αργυρού (καλή ανάρρωση στο σύντροφο, που νοσηλεύεται μετά από βαρύ τραυματισμό του στη φυλακή)
- Στους αιχμαλώτους αναρχικούς Κώστα Σακκά, Γιώργο Καραγιαννίδη, Αλέξανδρο Μητρούσια που αρνούνται την συμμετοχή τους στην ε.ο. Σ.Π.Φ και στηρίζουν την συμμετοχή τους στον ένοπλο αναρχικό αγώνα.
- Στον φυλακισμένο αναρχικό Βαγγέλη Κουτσίμπελα που διώκεται για σειρά εμπρηστικών επιθέσεων στα Τρίκαλα.
- Στον προφυλακισμένο αναρχικό κομμουνιστή Τάσσο Θεοφίλου που κατηγορείται για ληστεία τράπεζας και ανθρωποκτονία στις οποίες αρνείται τη συμμετοχή του.
- Στον αναρχικό Ράμι Συριανό που βρίσκεται αιχμάλωτος για ληστεία στους κλεπταποδόχους του Ο.Δ.Δ.Υ.
- Στους φυλακισμένους αγωνιστές που κατηγορούνται για την απαγωγή του μεγαλοβιομήχανου Μυλωνά, Βαγγέλη Χρυσοχοΐδη, Πολύκαρπο Γεωργιάδη που αρνούνται την συμμετοχή τους στην απαγωγή και υπερασπίζονται την σχέση τους με τον Βασίλη Παλαιοκώστα.
- Στα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα, Νίκο Μαζιώτη, Πόλα Ρούλα (καταζητούμενοι), Κώστα Γουρνά.
- Στους καταζητούμενους Μάριο Σεϊσίδη, Γρηγόρη Τσιρώνη, Γιάννη Μιχαηλίδη, Δημήτρη Πολίτη, Βασίλη Παλαιοκώστα.

**Αλληλεγγύη στους κρατούμενους που αγωνίζονται ενάντια στο σωφρονιστικό καθεστώς.
Αλληλεγγύη σε όλους τους αιχμάλωτους και καταζητούμενους αναρχικούς ανά τον κόσμο.**

Ζήτω η Αναρχία!

Σύμπραξη αναρχικών Οργανώσεων:

Άγρια Ελευθερία

Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων

